



Työläisvanhemmat ja heidän 21 lastaan, joiden yhteiskunnallinen arvo rahassa laskettuna on noin \$500,000

Lasten Kustannukset Ja Arvo Eri Ikävuosina

(Jäänyt Opiston numerosta)

LAPSEN synnyttäminen maksaa keskimäärin \$250. Vanhempain kiinnittämä pääoma kahdeksantoista vuotiaaseen lapseen on \$7,238.

Pojan yhteiskunnallinen arvo kahdeksantoista vuotiaana on \$29,000 ja neljäkymmenen vuotiaana hän ansaitsee noin \$2,500 vuodessa, joka on noin 30 prosenttia häneen kiinnitetystä pääomasta.

Kaksikymmentäviisi vuotiaana on pojan arvo \$32,000.

Seitsemänkymmentä vuotiaana ei hänellä ole yhteiskunnallista arvoa ollenkaan ja kuoleman jälkeen ruumiin arvo on vain 98 senttiä.

ERÄÄN suuren vakuutusyhtiön toimesta on tehty tutkimuksia perhe-elämästä ja siitä, mitä lapset maksavat ja mikä on heidän yhteiskunnallinen arvonsa rahassa laskettuna. Tämän yhtiön taholta on saatettu maailman tietoon mielenkiintoisia seikkoja mainitusta asiasta. Tiedemiehet, tutkimuksiansa muiden seikkojen ohella, tulivat huomaamaan mitä maksaa lapsen synnyttäminen tähän maailmaan ja mikä on hänen anseitsmiskykynsä kasvettuaan täysi-ikäiseksi ja alkaessaan hankkimaan elatuksensa.

Tutkimuksia on tehty vain sellaisten perheiden keskuudessa, missä perheen pää (isä) on ansainnut keskimäärin \$50.00 viikossa. Nämä on luokiteltu "2,500 vuositulojen luokkaan," mikä on keskinkertaista parempi palkka miljoonien työläisissä keskuudessa.

Melkein kaikki elämäntarpeet maksavat nykyään enemmän, lukuunottamatta sähkövaloa, kuin mitä ne ovat ennen maksaneet, ja ensimmäinen mielenkiintoinen huomio minkä nämä tutkijat lausuvat julki, on se tosiasia, että "tähän maailmaan syntyminen maksaa \$2,500." Saatuaan perustan ensimmäisestä kustannuksesta, jatkoivat tutkijat työtään ja jonkun ajan kuluttua he kykenivät lausumaan, minkä verran kulutetaan lapsen vaatetukseen, kehitykseen, tohtoreiden laskuihin ja huvituksiin.

Kun keskinkertaista palkkaa nauttiva isä ensikerran katsoo vastasyntyneeseen lapseensa, niin on hän samanlaisessa asemassa kuin sellainen mies, joka on ostanut \$7,238 maksavan esineen seuraavanlaisilla maksuehtoilla: \$250.00 käteismaksuksi ja loppu on suoritettava — pikemmin kiin-

nitettävä — kahdeksantoista vuoden ajalla. Tämän ajan kuluttua pitäisi lapsen olla jo itse kykenevä elättämään itsensä. Ja vähän sen jälkeen on hän jo voittoa tuottava ja silloin hän on myöskin valmis jättämään kotinsa ja vanhempansa voitosta aivan osattomaksi. Numerot osoittavat, että poikien kasvattaminen on tuottavaa liikettä — — — mutta toisia varten! Siis niitä varten, jotka riisivät meitä ja nauttivat työmme tuloksista.

Kun ei oteta laskelmiin äidin työn ja ajan rahallista arvoa, niin seuraavat numerot osoittavat pääerät niistä menoista mitkä lapsi syntymänsä jälkeen kuluttaa. Meidän on ymmärrettävä miten käyttää ne kovalla työllä ja vaivalla ansaitut rahat ja otaksuttava näissä tutkijain tekemissä laskelmissa, että elintarpeiden hinnat eivät kohoa kahdeksantoista vuoden ajalla. Lapsi syö kahdeksantoista vuoden ajalla \$2,500 arvosta ruokaa, mikä on juuri isänsä kokonainen vuoden tienesti. Lisäksi hän käyttää vaatteisiinsa ja asuntoonsa \$3,400, tohtoreille, hammaslääkäreille ja lääkkeisiin menee \$284, sekä \$130 huvituksiin. Ainoastaan \$50.00 on jätetty koulukulunkeihin, sillä \$2,500 vuosipalkkaa ansaitsevan isän lapset saavat käydä vapaassa koulussa, — laskevat nämä porvarilliset tieteilijät — mutta tämä summa ei riitä lähimainkaan vielä kirjoihin, kyniin, paperiin ja muihin koulutarpeisiin. Kaksi muuta menoa ovat vakuutus, jonka osalle on laskettu \$54.00 ja \$750.00 sekalaisiin menoihin. Kaikkien lasten vanhempain täytyy myöntää, että nämä laskelmat ovat tehty mitä alhaisemmat.

Tällainen on henkinen kiinnityslain, minkä isä on ottanut työnansoidensa päälle ja ainoastaan kuolema voi sen häneltä pois ottaa. Äidin kahdeksantoista vuoden työtä ja aikaa ei voida tarkalleen rahalliselle pohjalle hinnoittaa. Parhain, minkä tilastotoimistot voivat tehdä, sisältyy arvioon, että palkattu nainen tekisi äidin tehtävät. Tämän kustantaminen olisi kolmeneljättösojaa siitä, mitä on isän kulungit, mutta jokainen meistä tietää ettei tyydyttävinkään huoltaja voi antaa äidillistä hoivaa.

Niin kauan kun isä ei kykene eikä halua sijoittaa \$7,238 ansaitaan ja äiti puolestaan halua kuluttaa aikaansa ja energiaansa sekä ole halukas luopumaan osasta vaatteistaan ja huvituksistaan, ei vanhempain pitäisi ottaa päällensä sellaista vastuunalaisuutta ja "henkistä kiinnityslainaa."

Noin kuusitoista vuotiaana voi poika mennä jonkin kevyeseen työhön ja ansaita tutkijain lausunnon mukaan ehkä \$600 vuodessa. Mutta se

ei riitä läheskään hänen menoihinsa ja elämän alkamiseen keskinkertaisesti.

Tällainen poika voi näyttää optimistisimmankin vanhemman silmissä täydellisesti arvottomalta ja kaiken entisen arvonsa menettäneeltä, mitä vanhemmat ovat häneen sijoittaneet, — mutta onko hän arvoton? Ei ole. Siitä huolimatta vaikka hän vetelehtii ja lojuu kotona ilman, että pääsäänsä olisi yhtään miesmäistä ajatusta, niin tilastotiede osoittaa hänen olevan kuin rikkautta luova osa yhteiskunnan ihmiskoneistossa. Hänen arvonsa on \$29,000. Siis enempi rikkautta mitä vanhemmat luultavasti olisi muuten kyenneet hankkimaan. On luonnollista, että jokainen työläisissä ja -äiti tietää ettei tuosta summasta koskaan yhtään senttiä tule heidän kukkaroonsa. Me tiedämme sen, että se on kapitalistiluokka, joka käyttää tuon "ihmiskoneen" loppuun ja nauttii sen tuottamat arvot.

Tiedemiehet ovat laskeneet kahdeksantoista vuotiaan pojan rahallisen arvon tähän tapaan. Tiedössämme keskinkertaisen eliniän ja ansaitsemiskyvyn, niin sen mukaan hänen täytyisi saada sitä vastaava elämäntaso. Sanotaan, että maailma on jokaiselle ihmiselle velkaa enempi kuin \$41,000, josta vähennetään hänen kulunkinsa, mitkä ovat huomattavasti vähemmän kuin \$13,000. Jos harkitsemme tätä asiaa samalla tavalla kuin olisi hän hevonen tai kone, niin hänen pitäisi tuoda puhdasta voittoa jollekin vaimolle ja perheelle noin \$29,000.

Näiden määritelmien mukaan sellaiset vanhemmat, jotka kuolevat jättämättä senttiäkään, mutta ainoastaan joukon terveitä, kunnolla kasvatettuja lapsia, ovat tehneet yhteiskunnan paljon rikkaammaksi todellisessa rahassa kuin jos he eivät olisi ikinä eläneetkään. Yhteiskunta on heille suuressa velassa, mutta kapitalistisen järjestelmän vallitessa miljoonat vanhemmat eivät tule saamaan korvausta vaivoistaan ja palveluksestaan, josta tänapäivänä niittää sadon vain harvain luokka.

Koneen arvo alkaa alenemaan sen käytäntöön ottamisesta saakka, mutta pojan rahallinen arvo kasvaa aina siihen saakka kunnes hän on kaksikymmentäviisi vuotta vanha, jolloin hänen arvonsa on \$32,000. Hän ei vielääkään ole saavuttanut ansaitsemiskykynsä huippua, mutta hänellä on juuri edessään nuo elämän parhaimmat vuodet, joilta hän on niin paljon toivonut.

Kahdeksantoista vuotiaana pitäisi hänen ansaita \$1,000 vuodessa ja on hän silloin yhteiskunnalle \$29,000 arvoinen. Kun hän on kaksikym-

mentäkäksi vuotias pitäisi hänen ansaita vuodessa \$1,500 tai \$30.00 viikossa. Kahdenkymmenenviiden vuoden ikäisenä tulisi hänen saada \$40.00 viikossa tai \$2,000 vuodessa, jolloin hän yhteiskunnan omaisuutena on \$32,000 arvoinen.

Juuri nyt, kun hän on kaikkein arvokkain, hän menee tavallisesti avioliittoon, vaikkakin myöhemminä vuosina hänen tienestinsä tulevat olemaan suuremmat ja hänellä ja vaimollansa olisi tilaisuus käyttää enempi varoja omiin tarpeisiinsa ja huvitukseen kuin koskaan muulloin; nim. sen jälkeen kun lapsia alkaa tulemaan perheeseen.

Seuraavan viidentoista tai kahdeksantoista vuoden aikana tämän nuoremiehen palkka pitäisi hiljalleen kohota, kunnes se neljäkymmentäkaksi vuotiaana on \$50.00 viikko; \$2,500 vuosi. Tässä iässä on hän saavuttanut ansaitsemiskykynsä huipukohdan. Näiden vuosien aikana on mies tavallisesti vain pysäkki, jonka kautta palkka menee vaimolle, joka taas vuorostaan jakaa sen eri tavikkeina viimeisille kuluttajille — lapsille. Mies ansaitsee keskimäärin tuon \$2,500 vuosittain jonkun aikaa, mutta vähitellen alkaa siitä pudota dollari kerrallaan, jota ensin tuskin huomaakaan, mutta saavutettuaan kuudenkymmenen ikävuoden on hänen tulonsa vain \$2,225.

Arvon alennus, mikä ihmisvoimassa — koneessa — on havaittavissa ansaitsemismahdollisuuksiin nähden, on astunut näyttämölle avaamalla uuden tilin elämän kirjaan. Viidenkymmenen vuotiaana on isän arvo laskenut sen korkeuden kukkulalta \$32,000 alas \$17,500, todellisuudessa \$1,500 vähemmän kuin hänen kahdeksantoista vuotiaan poikansa arvo, jota hän on juuri kehoittanut ryhtymään työhömiin. Kuudenkymmenen vanhana hänen teoreettinen arvonsa on ainoastaan \$8,500. Siis ei paljon enempiä kuin mitä maksaisi uuden kahdeksantoista vuotiaan lapsen tuottaminen tähän maailmaan hänen tilalleen. Kymmenen vuotta myöhemmin, siis seitsemänkymmenen vuoden ikäisenä, on hänen yhteiskunnallinen rahallinen arvonsa pyyhitty pois kirjoistakin kokonaan. Hän kyllä saattaa ansaita elämisensä, mutta kuten vanha kulunut auto, voi hän minä päivänä tahansa lyhyistyä kasaan. Siksi juuri hänellä ei ole enään yhtään "kirjallista arvoa."

Jos nainen, sen sijaan että voisi olla kodin huoltajana, menee miehensä ja perheensä kanssa työhön ansaitsee hän keskimäärin näinä ikävuosina puolet miehen tienestistä ja hänen rahallinen arvonsakin yhteiskunnassa on vain puolet kaikkina ikävuosina miehen rahallisesta arvosta, vaikkakin

kehityksen kulku pyrkii tätä rajaa jo tasoittamaan. Kaikesta huolimatta on nainen kotona paljon arvokkaampi kuin teollisuuden palveluksessa.

Hallituksen tilastojen mukaan tiedetään mieshenkilöiden keskimääräinen ikä Yhdysvalloissa ja heidän rahallinen arvonsa lasketaan olevan yhteensä noin 1,144 biljoonaa dollaria. Vaikkakaan sellaisten naisten arvo, jotka käyvät työssä, ei ole kuin puolet työssä käyvien miesten arvosta, he tavallisesti siirtyvät siitä luokasta aviossa olevien luokkaan, missä heidän yhteiskunnallinen arvonsa on vähintään kolme-neljättä osaa miesten arvosta. Ja kun nyt lisätään vielä 75 prosenttia edelliseen lukuun, niin on Yhdysvaltain mies- ja naisväkiluvun rahallinen arvo noin 2,000 biljoonaa dollaria. Tämän rikkauden todellisen arvon käsitämme paremmin jos vertaamme sen vuonna 1922 olevaan materialistiseen kansallisuusrikkautteen, joka silloin oli noin 321 biljoonaa dollaria. Toisin sanoen, Yhdysvaltain ihmispääoma (human capital) on kuusi kertaa niin suuri kuin sen materialistinen pääoma.

Jos vertaamme niiden nuorten miesten lukua, mitä tästäkin maasta lähetettiin Euroopan sotakentille tourastettavaksi juuri siinä iässä kun heidän arvonsa yhteiskunnalle oli suurin, niin huomaamme sen katalan riiston mitä kapitalistiluokka harjoittaa. Näiden miesten veri ja se työvoima, mikä hukattiin heidän teurastuksessaan, oli monta vertaa enemmän arvoinen kuin sodassa hävitettyjen kaupunkien ja omaisuuksien arvo. Samanlaista yhteiskunnan omaisuuden tuhlausta on kaivannoissa ja muilla teollisuuksien aloilla tahallisesti surmattujen työläisten menetys.

Kapitalistinen luokka kylläkin toiselta puolelta koettaa kehittää ja suojella tätä yhteiskunnallista omaisuutta raiskaantumasta. Sellaisia suojelukeinoja ovat rokotus, sairaala- ja lääkäripalvelus, sekä monet muut lääketieteelliset ja terveysopilliset hoidot. Mutta näillä keinoilla ei voida likimainkaan suojella niin paljon mitä voitaisiin, jos teollisuuksissa käytettäisiin varmuuksia ja turvallisuuslaitteita työläisten turvaamiseksi. On kuitenkin havaittavissa se seikka, että ihmisten keskimääräinen ikäraja on kohoamassa. Lisäksi on yhteiskunnallisen omaisuudenkin suojeleminen hyötynyt tieteen kehityksestä, sillä nykyään kuolee paljon vähemmän lapsia synnytyksessä, samoin kuin äitiäkin, mitä on menneisyudessa kuollut. Täten siis kasvaa enemmän lapsia täysi-ikäisiksi, jotka ovat myöhemmällä yhteiskunnan rikkauden luojia.

Vaikkakin lääketiede tehokkaasti koettaa pidentää elinikäämme, niin ilmenee toisia tekijöitä mitkä estävät sitä. Yksi sellaisia ilmiöitä on aviossa olevien naisten työssä käynti, jonka nykyaikainen alhainen palkkataso on vaikuttanut, kun mies ei ansaitse riittävästi perheen ylläpitämiseksi. Vuonna 1920 Yhdysvalloissa avioliitossa olevista naisista kävi työssä yhdeksän prosenttia, jotavastoin vuonna 1890 prosenttimäärä oli ainoastaan 4.6. Tähän ei ole saatavissa numerollisia tietoja siitä, kuinka suuri on työssä käyvien äitien synnyttämien lasten kuolevaisuus Yhdysvalloissa, mutta otaksuttavasti se ei ole paljoakaan suurempi kuin Englannista annettu tilasto osoittaa. Siellä on verrattu 5,000 työläisäitiä yhtä suureen lukuun työssäkäymättömiin äiteihin samassa ympäristössä ja tutkijat tulivat huomaamaan, että työssä käyvien äitien synnyttämistä lapsista kuoli 24 prosenttia, jotavastoin työssäkäymättömien äitien lapsista kuoli vain 14.8 prosenttia.

Toinen huomattava ilmiö on itsemurhat, jotka vallitsevan työttömyyden aikana ovat huomattavasti lisääntyneet. Sen kautta myöskin hukkaantuu yhteiskunnallista omaisuutta ja arvoja, — itsemurhan tekijöitä — mitkä olisivat kyenneet luomaan lisäarvoja yli oman tarpeensa ja hyödyttämään yhteiskuntaa jos tämä nykyinen yhteiskunta olisi toisin järjestetty.

Edellä jo osoitettiin minkä arvoinen on yhteiskunnalle työkykyinen mies tai nainen nykyaikana. Mutta lapsi, joka kahdeksantoista ikävuoteen saakka ei tuota mitään, mutta päivästään kuluttaa, on kaikesta huolimatta arvokas yhteiskunnalle, koska toivotaan hänen elävän siihen ikään, jolloin hän rupeaa tuottamaan yli oman tarpeensa sensijaan että pysyisi yhäti vaan kuluttajana.

Yhdysvaltain syntyväisyystaulukot vuodelta 1901 osoittavat, että jokainen sinä vuonna syntynyt lapsi on yhteiskunnalle \$7,553 arvoinen. Mutta vuoden 1924 taulukkojen mukaan on sinä vuonna syntyneiden lasten arvo kohonnut \$9,333, eroavaisuus ollen \$1,780. Syy tähän lasten arvon ylenemiseen on eliniän piteneminen. Tiede on näiden vuosien välisellä ajalla kyennyt saamaan aikaan sellaisia parannuksia, että lasten ikä keskimääräisesti on jatkunut yhdeksällä vuodella. Saman laskelman mukaan on kaksikymmentäyksi vuotiaan pojan arvo kohonnut \$1,318 ja kolmekymmentä vuotiaana on arvon lisäys \$1,164, mutta viidenkymmenen vuotiaana on hänen arvonsa vain

\$274 enempi mitä se oli vuoden 1901 tilastojen mukaan. Kuudenkymmenen vuoden iässä ei arvon nousua ole huomattavissa ollenkaan.

Tämän teorian mukaan sellainen mies, jolla on kaksi poikaa on kaksi kertaa niin rikas kuin sellainen mies, jolla on vain yksi poika. Täten siis kuvassa olevan työläisisän pitäisi olla upporikas, koska hänellä on kaksikymmentäyksi püätä käsitävä lapsilauma. Kun lapsen arvo kahdenkymmenen viiden vuoden iässä on laskettu olevan \$32,000 ja otaksutaan, että tuon työläisisän kaikki lapset olisivat poikia ja "\$2,500 vuositulojen luokkaan" kohonneita, niin hänellä on lähes \$700,000 omaisuus. Sivumennen voisi mainita työläisisistä, joilla on suuret lapsilaumat. Tilastojen mukaan on suurimmat perheet hillenkaivajilla, sitten maanviljelijöillä ja tarhureilla, sen jälkeen rautatie- ja satamatyöläisillä sekä lastaajilla. Kun puhumme yhteiskunnallisesta rikkaudesta, niin on heillä suurimmat omaisuudet ihmispääomaa (human kapitaalia), joka monessa perheessä nousee kymmeneen tuhansiin dollareihin ja jopa satoihin tuhansiin.

On huomattava, että professionaaliset henkilöt, kuten lääkärit, arkkitehdit, insinöörit, kemistit y. m., ovat yhteiskunnalle rahallisesti suuremman arvoiset, sillä heihin on kiinnitetty vissit määrät pääomaa heidän koulu- ja kehitysvuosinaan, joskin heidän palkkansa on korkeampi kuin \$2,500 vuodessa.

Glarence Darrow ja monet muut tiedemiehet ovat osoittaneet, että 160 paunaa painavan miehen rahallinen arvo kuoleman jälkeen on ainoastaan 98 senttiä. Tämä arvo on niissä aineissa mitä ihmisruumis sisältää, nim. fosforissa, luissa, rasva-aineissa, j. n. e. Täten siis arvon alennus ihmisessä sen käyttökelvottomaksi tultua on montavertaa suurempi kuin koneessa.

Edellä on kerrottu lapsen arvosta yhteiskunnalle sen eri ikävuosina, lapsena — miehenä — vanhuksena — kuolleena, ja tuotu esille se mitä hän voi tuottaa yli oman tarpeensa ihmiskunnan yhteiseksi hyödyksi ja hyvinvoinniksi. Tälläkertaa me työläiset emme kuitenkaan saa nauttia työmme luomista yliarvoista, sillä työmme tulokset koostaa kapitalistiluokka, joka niillä mässäilee ja elää ylellisyydessä. Työmme hedelmistä emme voi nauttia yhteisesti elleemme järjestyneenä luokkana ota kontrollia omaksemme. . . .